

म.भा.टी

॥१०३॥

॥ ३२ ॥ संशब्दशब्दं कृत्वा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भाविनिहेथुद्धभाववति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ पेषः पिटपिष्टीकृत्येत्यर्थः पेषीकृतेतिसमासेपिक्कौल्यबादेशाभावआर्षः ॥ ३८ ॥ समंसपूर्णजीवितं
 व्यक्तंहतोमृतोवापिकचस्तातभविष्यति ॥ तंविनानचजीवेयमितिसत्यंब्रवीमिते ॥ ३२ ॥ शुक्रउवाच अयमेहीतिसंशब्दमृतंसंजीवयाम्यहं ॥ त
 तःसंजीविनींविद्यांप्रयुज्यकचमाद्भ्यत् ॥ ३३ ॥ भित्वाभित्वाशरीराणिरुकाणांसविनिर्गतः ॥ आहूतःप्रादुरभवत्कचोत्प्लुष्टोऽथविद्यया ॥ ३४ ॥ कस्माच्चि
 रायितोऽसीतिपृष्टस्तामाहभार्गवीं ॥ समिधश्चकुशादीनिकाष्ठभारंचभाविनि ॥ ३५ ॥ गृहीत्वाश्रममारात्तंवटवक्षंसमाश्रितः ॥ गावश्चसहिताःसर्वावृक्ष
 च्छायामुपाश्रिताः ॥ ३६ ॥ असुरास्तत्रमाहृत्वाकस्त्वमित्यभ्यचोदयन् ॥ बृहस्पतिसुतश्चाहंकचइत्यभिविश्रुतः ॥ ३७ ॥ इत्युक्तमात्रेमाहृत्वापेषीकृत्वातुदा
 नवाः ॥ दत्त्वाशालावृकेभ्यस्तुसुखंजग्मुःस्वमालयं ॥ ३८ ॥ आहूतोविद्ययाभद्रेभार्गवेणमहात्मना ॥ त्वत्समीपमिहायातःकथंचित्समजीवितः ॥ ३९ ॥ ह
 तोऽहमितिचाचर्य्योपृष्टोब्राह्मणकन्यया ॥ सपुनर्देवयान्योक्तःपुष्पाहारोयदृच्छया ॥ ४० ॥ वनंययौकचोविप्रोददृशुर्दानवाश्चतं ॥ पुनस्तंपेषयित्वातुसमु
 द्रांभस्यमिश्रयन् ॥ ४१ ॥ चिरंगतंपुनःकन्यापित्रेतंसंन्यवेदयत् ॥ विप्रेणपुनराहूतोविद्ययागुरुदेहजः ॥ पुनरावृत्यतद्वृत्तंसंन्यवेदयततद्यथा ॥ ४२ ॥ ततस्तृ
 तीयंहत्वातंदग्ध्वाकृत्वाचचूर्णशः ॥ प्रायच्छन्ब्राह्मणायैवसुरायामसुरास्तथा ॥ ४३ ॥ देवयान्यथभूयोपिपितरंवाक्यमब्रवीत् ॥ पुष्पाहारःप्रेषणकृत्कच
 स्तातनदृश्यते ॥ ४४ ॥ व्यक्तंहतोमृतोवापिकचस्तातभविष्यति ॥ तंविनानचजीवेयंकचंसत्यंब्रवीमिते ॥ ४५ ॥ शुक्रउवाच बृहस्पतेःसुतःपुत्रिकचः
 प्रेतगतिंगतः ॥ विद्ययाजीवितोऽप्येवंहन्यतेकरवामकिं ॥ ४६ ॥ मैवंशुचोमारुददेवयानिनत्वादृशीमर्त्यमनुप्रशोचते ॥ यस्यास्तवब्रह्मचब्राह्मणाश्चसंद्रा
 देवावसवोऽथाश्विनौच ॥ ४७ ॥ सुरद्विषश्चैवजगच्चसर्वमुपस्थानेसन्नमंतिप्रभावात् ॥ अशक्योऽसौजीवयितुंद्विजातिःसंजीवितोवध्यतेचैवभूयः ॥ ४८ ॥
 देवयान्युवाच यस्यांगिरावृद्धतमःपितामहोबृहस्पतिश्चापिपितातपोनिधिः ॥ ऋषेःपुत्रैतमथोवापिपौत्रंकथंनशोचेयमहंनरुद्यां ॥ ४९ ॥ सब्रह्मचारी
 चतपोधनश्चसदोत्थितःकर्मसुचैवदक्षः ॥ कचस्यमार्गप्रतिपत्स्येनभोक्ष्येप्रियोहिमेतातकचोभिरूपः ॥ ५० ॥

यस्यसः अंतरामरणेहिअप्राप्तविद्यत्वाद्यर्थंजीवनमितिभावः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ गुरुदेहजःकचः आवृत्यआगत्य तद्वृत्तंसंन्यवेदितं ॥ ४२ ॥ ब्राह्मणायशुक्राय ॥ ४३ ॥ प्रेषणकृत्कार्यकर्ता ॥
 ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ मर्त्यं त्वंतुमप्यभावादमरकल्पासि ब्रह्मवेदः तस्यममनंस्यार्थप्रकाशेन ॥ ४७ ॥ प्रजावान्ममेतिशेषः उपस्थानेसंध्योपस्थानकालेत्रिसंध्यमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥